

Nachtmerrie van een verzamelaar

*Anton Janse**

Woningrenovatie - op zich een nuttig fenomeen, een huis van meer dan 40 jaar oud, met zogenaamd 'achterstallig onderhoud'. Het enige wat hierbij niet achterstallig is geweest was het innen van de huurpenningen.

Gezien de aangename ligging van het huis, hebben we er vele jaren met tevredenheid in gebivakkeerd. Na overname van het wooncomplex door een grote corporatie werden we er sedert een klein jaar op voorbereid dat er gerenoveerd gaat worden.

In de afgelopen decennia zijn er allerhande, niet ontorechte, nieuwe regels gekomen aangaande het comfort en veiligheid binnen de woning.

Voor ons resulteerde dat in het verplaatsen van de badkamer en het vervangen van een tweetal oude zachtboard plafonds. Simpel, zou je denken. Echter deze te vervangen plafonds betroffen de boekerij en de collectiekamer, beide met stellingkasten tot aan het plafond. "Deze dienen ontrend te worden om het werk uit te voeren".

Gauw gezegd, maar waar laat je deze spullen? Elders in

huis plaatsen is geen optie, want dan kan er geen kip meer door. "Wanneer we u voor de deur een zeecontainer als tijdelijke opslag aanbieden, is er ruimte voor de werkzaamheden".

Aldus geschiedde, gelukkig twee weken voor aanvang werkzaamheden arriveerde de container. Frank Wesselingh is zo behulpzaam geweest ons van een honderdtal collectie-dozen te voorzien. Dan is het buffelen geblazen; alle laden overpakken, doosjes en buisjes stoffen en afzemen. In de loop der jaren komt er toch enige aanslag op dit goed.

Tevens een gelegenheid voor hernieuwde inventarisatie en ophalen van oude verzamel herinneringen. Over het handje geschat 25.000 monsters en een ton boeken de trap af en de straat over. Zeker te vergelijken met een verzamel-excursie in een steilwandige groeve.

Tsja denk je dan weleens; waar is een mens ooit aan begonnen.

Gezien de 'geringe' hoeveelheid werk aan de woning konden we erin blijven wonen. De eerste maandag van het werk

"Wanneer we u voor de deur een zeecontainer als tijdelijke opslag aanbieden, is er ruimte voor de werkzaamheden".

... laden overpakken, doosjes en buisjes stoffen ...

... koek van eigen deeg ...

werden vloeren met een gecoat dik pakpapier belegd en de vloerbedekking met hardboard platen afgeschermd. De meubeltjes in plastic folie gepakt. Kortom, je waant je een vreemde in eigen huis. Gedurende vier weken sjouwen er allerhande hardwerkende handwerkslieden door de woning, deze raakt spoorlags vol met puinresten, ingelopen bagger en vooral stof!

Gelukkig bleven er enkele plekje bewoonbaar, in de tussentijd kon ik mij onledig houden met het reviseren van de deltaboring Dirksland, inmiddels al weer zeven jaar geleden bekeken en sedertdien een boel bijgeleerd over determinatie en interpretatie.

Tussen de bedrijven door, wanneer daar even tijd voor was de werkers, en onszelf, van een bakje koffie of thee voorzien. Het heeft mij verbaasd; half Europa en kwart Afrika over de vloer! Polen, Slowaken, Turken, Marokkanen een Portugees en een Angolees heb ik geteld. Zowaar ook nog een contingent Hollandse jongens, maar ruw geschat was tweederde van elders, kennelijk draait daar momenteel onze economie op.

Als sluitstuk kreeg ik nog koek van eigen deeg om het zomaar uit te drukken: een grote ketelwagen bezorgde ons 12 kubieke meter schelpen onder de begane grond vloer dit als isolatie voor warmtebehoud en tegen optrekkend vocht. Uiteraard dit spul geanalyseerd, maar als collectie-

materiaal afgekeurd. Kleischelpen uit de Oosterschelde, ruim 90 procent kokkels.

Inmiddels is de verbouwerij achter de rug, rest ons: huis grondig kuisen, sausen, verven, vloerbedekken, nieuwe lampen ophangen. Grote klus is nog de boekenkasten weer bruikbaar in te richten en de collectie toegankelijk te maken. Met de kerst hopen we gesteld te zitten. Graag had ik dit stukje nog met wat meer treffende plaatjes willen verluchten, maar in alle wanorde is Mar de camera kwijtgeraakt en deze is nog niet boven water. We blijven zoeken!

Happy end! Na drie weken bij een werkende buurman wezen kijken naar de voortgang.

Wij hielden gedurende het werk ook toezicht op zijn woning, hier bleek het verloren object op de koelkast te liggen... toch nog plaatjes.

**Anton Janse, G. van Voornestraat 165, 3232 BE Brielle, tel. 018-141 62 38, email: acjanse@hetnet.nl*

